

Основни послания за отделенията за спешна помощ [лекари и ръководители]

1. Вие изпълнявате важна роля за подобряване на предписването на антибиотици при стационарните и амбулаторните пациенти, тъй като вашата функция е на границата на взаимодействие между болницата и обществото [77].
2. Антибиотичните схеми, чието прилагане е започнало във вашето отделение, оказват силно влияние на терапията, която се провежда в болничната и обществената среда [77].

Задачи

3. Клиничните задачи, свързани с подобряването на употребата на антибиотици, включват [102] [експертен консенсус]:
 - 1) проследяване на местните основани на доказателства указания за антибиотици при общи инфекции;
 - 2) вземане на решение относно първата доза антибиотик за стационарни пациенти;
 - 3) вземане на съответните култури преди започване на антибиотичната терапия, вследствие на което антибиотичната терапия може да бъде коригирана или спряна по време на хоспитализацията;
 - 4) съобщаване на всякаква информация и терапевтични решения във връзка с пациента на лекарите с цел проследяване на пациентите в болница или извън нея;
 - 5) информиране на пациентите (и техните семейства) относно показанието за предписване на антибиотици, възможните нежелани лекарствени реакции и правилно използване на антибиотиците.
4. Ведомствените задачи включват [77] [експертен консенсус]:
 - 1) предоставяне на основани на доказателства указания за използването в болничното заведение антибиотици и клинични пътеки за диагностициране, лечение и контрол на най-честите инфекции във вашето отделение (напр. инфекции на дихателните пътища, инфекции на кожата и меките тъкани, инфекции на пикочните пътища и сепсис). Те трябва да съдържат информация за показанието, избора на лекарство, дозата, начина на приложение и продължителността на лечението;
 - 2) гарантиране, че указанията включват местни микробиологични и антибиотични модели на резистентност и отразяват съществуващия болничен формуляр;
 - 3) засилване на проследяването в реално време и тълкуването на данните за микробиологичната култура чрез координиране с микробиологичната

лаборатория с цел ефективен обмен на резултатите с предписващите лекари;
4) обучение на персонала относно инфекциозните заболявания и разумното използване на антибиотици.

Нещата, които можете да направите

5. Следвайте протоколите за антибиотично лечение съгласно основани на доказателства указания (напр. за сепсис [74], инфекции [103] на пикочните пътища, инфекции [104] на кожата и меките тъкани), и прилагайте мерките за профилактика и контрол на инфекциите, въведени във вашето отделение [31] [експертен консенсус].

6. Когато предписвате антибиотик, запознайте се с анамнезата на заболяванията на пациента, включително скорошна употреба на антибиотици, лекарствени алергии, използване на имunosупресивна терапия и рискови фактори за резистентност към антибиотици (напр. скорошна хоспитализация, скорошна процедура или скорошно пътуване извън Европа) [31].

7. Запознайте се с местните модели за резистентност към антибиотици в общността, болницата и отделението [31] [експертен консенсус].

8. Започнете антибиотично лечение само ако има доказателство за бактериална инфекция и не лекувайте колонизацията [31,72].

9. Избягвайте ненужната антибиотична профилактика [31,73].

10. При пациенти с тежки инфекции започнете ефективно антибиотично лечение на възможно най-ранен етап [31,74].

11. Преди да започнете лечение с антибиотик, уверете се, че са взети съответните култури [31,42,70,71].

12. Записвайте в медицинския картон на пациента показанието за антибиотичното лечение, избора на лекарство, дозата, начина на приложение и продължителността на лечението [31,42,70,71].

13. Ако имате съмнения дали да предпишете антибиотик, трябва да [25,26,53,70] [експертен консенсус]:

- проверите местните, регионалните и националните епидемиологични данни;
- потърсете насоки и съвети от по-старши колега или от член на екипа за управление на употребата на антибиотици.

14. Участвайте редовно в обучителни курсове и срещи, които насърчават прилагането в болницата на: а) разумна употреба на антибиотици; б) основани на доказателства местни указания за антибиотиците; в) мерки за профилактика и контрол на инфекциите [52,53].